

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Zdeňkem Douděrou v právní věci žalobce: **INSTALAČNÍ MATERIÁL - HERMAN, s.r.o.**, se sídlem Vyškov, Masarykovo nám. 391/44, IČ: 60743468, zastoupeného Mgr. Markem Freundem, advokátem, se sídlem AK Zlín, Zarámí 4422, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o částku ve výši 202 000,- Kč s přísl.,

t a k t o :

- I. Žaloba na uložení povinnosti žalované zaplatit žalobci částku ve výši 202 000,- Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ode dne 29. 9. 2008 do zaplacení ve výši, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení repo sazby vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni kalendářního pololetí, v němž prodlení žalované trvá, zvýšené o 7 procentních bodů se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se svou žalobou na žalované domáhal zaplacení ve výroku I. uvedené částky se zmíněným příslušenstvím. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že dne 28. 7. 2004 podal jednatel žalobce Stanislav Herman na Obvodní oddělení Policie ČR ve Vyškově trestní oznámení k prošetření odcizení částky ve výši 202 000,- Kč z majetku poškozeného. Šetření, prováděné policií bylo ukončeno dne 6. 10. 2004 s tím, že bylo vydáno usnesení o odložení věci, neboť se nepodařilo ustanovit osobu možného pachatele trestného činu. Žalobce považuje postup policie při prošetřování skutečností uvedených v jeho trestním oznámení za krajně neprofesionální, ve svém důsledku vedoucí až ke zmaření samotného účelu řízení prováděného policejním orgánem, kterým je v obecné rovině zjištění skutečností, umožňujících zahájit proti konkrétní osobě trestní stíhání. Pochybení v postupu policistů spatřuje žalobce zejména ve způsobu, jakým bylo provedeno ohledání místa činu. Policisté, podílející se na prošetřování podaného trestního oznámení dále nevěnovali náležitou pozornost při vytěžování všech osob, které se nacházely na místě činu a které tak nepochybně byly z jeho spáchání podezřelé. Policejní orgán prováděl šetření nedbale, nesprávně a nekvalifikovaně. Díky jeho postupu nebyl zjištěn pachatel zmíněného trestného činu. Usnesením Policie ČR ze dne 6. 10. 2004 č.j. [redacted] byla věc odložena s ohledem na to, že se nepodařilo zjistit skutečnosti, opravňující zahájit trestní stíhání. Proti usnesení podal žalobce stížnost, která byla usnesením státního zástupce okresního státního zastupitelství ve Vyškově ze dne 20. 10. 2005 č.j. [redacted] zamítnuta jako nedůvodná. V důsledku nesprávného úředního postupu policie žalobce nemohl v adhezním či jiném řízení uplatnit po pachateli škodu ve výši odcizené hotovosti

202 000,- Kč. Žalobce tak požaduje náhradu škody v uvedené výši za nesprávný úřední postup policie, který je v příčinné souvislosti se vznikem škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 sb. o notářích a jejich činnosti (notářský řád), (dále jen „zákon“).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě mimo jiné uvedla, že se na ni žalobce obrátil s návrhem na předběžné projednání nároku na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Žalovaná návrh obdržela dne 29. 3. 2008. Dne 15. 10. 2008 sdělila žalobci své negativní stanovisko, které právní zástupce žalobce obdržel 21. 10. 2008. Dále žalovaná uvedla, že k prokázání existence nesprávného úředního postupu jakožto odpovědnostního titulu dle příslušné právní normy je nutné uvést a doložit, jaká právní norma a v rámci jaké činnosti byla státním orgánem porušena, v čem porušení spočívá a jaký státní orgán se nesprávného úředního postupu dopustil. Takové skutečnosti z žaloby nevyplývají. Z policejního spisu mimo jiné vyplývá, že veškeré úkony vyšetřování byly konzultovány a kontrolovány dohlížejícím státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství ve Vyškově [REDAKCE] a žalovaná z obsahu spisu existenci nesprávného úředního postupu nezjistila.

Soud vzal v řízení za prokazané, že žalobce je právnickou osobou v právní formě společnost s ručením omezením, jejím statutárním orgánem je jednatel Stanislav Herman, nar. 13. 5. 1958, jak bylo zjištěno z výpisu z obchodního rejstříku žalobce, pořízeného prostřednictvím Internetu dne 23. 9. 2008. Dopisem ze dne 26. 3. 2008 uplatnil žalobce prostřednictvím svého právního zástupce u žalované nárok na náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem, který je spatřován v postupu Policie České republiky OŘ Vyškov, Obvodní oddělení Vyškov. Díky nesprávnému úřednímu postupu policie při vyšetřování trestného činu nebyl zjištěn pachatel trestného činu a žalobci tak vznikla škoda ve výši 202 000,- Kč, která představuje odcizenou finanční hotovost. Dopis byl žalované doručen 28. 3. 2008. Žalovaná v dopise ze dne 15. 10. 2008 sdělila právnímu zástupci žalobce, že nejsou splněny předpoklady stanovené zákonem pro vznik odpovědnosti státu za tvrzenou škodu a žádosti není možné vyhovět. Uvedené skutečnosti byly zjištěny ze zmíněných dopisů a dodejky s datem převzetí 28. 3. 2008. Dopisem ze dne 27. 9. 2005 podal žalobce odboru supervize Ministerstva vnitra České republiky podnět k prošetření činnosti orgánů policie ve Vyškově ohledně odcizení částky ve výši 202 000,- Kč z majetku žalobce.

Dne 28. 7. 2004 učinila Policie ČR Obvodní oddělení Vyškov záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve věci krádeže finanční hotovosti ve výši 202 000,- Kč z kanceláře žalobce, a to na základě oznámení Stanislava Hermana, nar. 13. 5. 1958, učiněného dne 28. 7. 2004. Policie uvedla, že je dostatečně odůvodněn závěr, že v době od 12:30 hod. do 14:55 hod. dne 28. 7. 2004 mohl být neznámým pachatelem spáchán ve Vyškově [REDAKCE] v kanceláři žalobce trestní čin krádeže podle ust. § 247 odst. 1, 2 trestního zákona tím, že neznámý pachatel v uvedené době ve Vyškově v ulici [REDAKCE] z nezajištěné kanceláře žalobce odcizil bez použití násilí finanční hotovost ve výši 202 000,- Kč, která byla volně odložena v kožené tašce na psacím stole, čímž měla být žalobci způsobena celková škoda ve výši 202 000,- Kč. Dne 28. 7. 2004 byl učiněn protokol o trestním oznámení ve věci č. j. [REDAKCE]

Dne 28. 7. 2004 byl policií vypracován protokol o ohledání místa činu, jehož součástí se stal pláněk prostor kanceláře žalobce ve dnech 28. 7. 2004, 30. 7. 2004, 4. 8. 2004, 23. 9. 2004, 1. 10. 2004 byly policií realizovány úřední záznamy v předmětné věci a to jak z místa činu, tak ohledně osob, které se mohly dopustit krádeže, když policie zjistila, že se v době krádeže pohybovalo pouze 5 osob, které se mohly krádeže dopustit. Dále bylo realizováno vytěžení Ing. Z [REDAKCE] Z [REDAKCE] nar. [REDAKCE], dále byl realizován seznam zajištěných stop a věcí, a to dne 26. 7. 2004, 13. 8. 2004 bylo realizováno odborné vyjádření ve smyslu § 105 odst. 1 tr. řádu ohledně zkoumání v oboru kriminalistiky – odvětví daktyloskopická expertiza, když ke zkoumání byla předložena kožená taška ke zjištění daktyloskopických stop, dne 11. 8. 2004 Stanislav Herman dal souhlas s provedením destruktivních metod při daktyloskopickém zkoumání jeho tašky, ze kterého mu dne 28. 7. 2004 byla odcizena finanční hotovost ve výši 202 000,- Kč. Dne 6. 10. 2004 bylo realizováno potvrzení o vrácení věci a to kožené tašky hnědé barvy se zapínáním na zdrhovadlo Stanislavu Hermanovi. Dne 6. 10. 2004 byl realizován

také plán prověřování za účelem zjištění pachatele po odložení věci. Dne 17. 9. 2004 požádala policie Okresní správu sociálního zabezpečení o podání zprávy k osobě J. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] dne 2. 8. 2004 požádala Policie Okresní ředitelství Vyškov, Obvodní oddělení Vyškov, Městskou policii Vyškov o spolupráci ve věci podezření z trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 2 trestního zákona, kterého se dopustil dosud neznámý pachatel výše uvedeným jednáním. Dne 20. 9. 2004 byla realizována průběžná kontrola trestního spisu č.j. [REDAKCE] dne 29. 7. 2004 byl vypracován plán prověřování, dále policie realizovala průběžnou kontrolu trestního spisu do 22. 8. 2004, jak je zřejmé ze záznamu o vstupní kontrole trestního spisu.

Dopisem ze dne 28. 11. 2005 Mgr. Mojmír Pokorný, státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Vyškově sdělil Mgr. R. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] že po přezkoumání jeho podnětu ze dne 27. 9. 2005 bylo zjištěno, že se jedná o žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu ve smyslu § 157a trestního řádu a dále uvedl, že v postupu policejního orgánu Policie ČR okresní ředitelství, Obvodní oddělení Vyškov, nebylo v předmětné věci shledáno závažné pochybení, které by vedlo k přijetí opatření ze strany zdejšího státního zastupitelství a podnět Mgr. R. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] byl považován za nedůvodný. Dále bylo Mgr. Zapletalovi sděleno, že obsahově shodná podání již nebudou přezkoumávána.

Ve dnech 8. 11. 2004, 10. 11. 2004, 3. 12. 2004, 21. 12. 2004 a 22. 12. 2004 byly realizovány úřední záznamy, a to ohledně hovoru s poškozeným Stanislavem Hermanem, vytěžení informačních prostředků k osobě R. [REDAKCE] J. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] šetření ohledně možné podezřelé J. [REDAKCE] [REDAKCE] dále ohledně osoby Stanislava Hermana, nar. 6. 5. 1983, který byl taktéž podroben vysvětlení podle § 158 odst. 5 trestního řádu dne 22. 12. 2004.

Usnesením Policie ČR Obvodní oddělení Vyškov č. j. [REDAKCE] ze dne 6. 10. 2004 byla podle § 159a odst. 4 odložena věc trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1,2 trestního zákona, kterého se dopustil dosud neznámý pachatel tím, že v době od 12:30 hod. do 14:55 hod. dne 28. 7. 2004 ve Vyškově, ulici [REDAKCE] z kanceláře žalobce odcizil bez použití násilí finanční hotovost ve výši 202 000,- Kč, která byla volně uložena v kožené tašce na psacím stole. Věc byla odložena s ohledem na to, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání. Usnesení nabylo právní moci dne 22. 11. 2004. Podáním ze dne 9. 6. 2005 adresovaným Policii ČR Okresní ředitelství Vyškov, Obvodní oddělení Vyškov Mgr. Zapletal, zástupce Stanislava Hermana vzal zpět stížnost proti uvedenému usnesení.

V dopise ze dne 9. 12. 2009 Mgr. Mojmír Pokorný, státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Vyškově sdělil, že usnesení policejního orgánu Policie ČR Okresní ředitelství, Obvodní oddělení Vyškov ze dne 6. 10. 2004 č.j. [REDAKCE] nebylo příslušným státním zástupcem zrušeno a to ani z podnětu stížnosti Mgr. M. [REDAKCE] F. [REDAKCE] neboť přezkoumáním obsahu jeho stížnosti bylo zjištěno, že se jedná o již jednou přezkoumávanou věc a ve stížnosti nebyly obsaženy nové skutečnosti, které by vedly k případnému zrušení shora citovaného usnesení. Usnesení policejního orgánu uvedené výše je pravomocné.

V dopise ze dne 19. 10. 2009 nadporučík Ing. Jiří Fičo, zástupce vedoucího oddělení Policie ČR okresní ředitelství policie sdělil, že dne 30. 11. 2005 bylo zdejší součástí doručeno sdělení státního zástupce OSZ ve Vyškově ze dne 28. 11. 2005, ve kterém státní zástupce konstatuje, že ze strany policejního orgánu Policie ČR, Obvodní oddělení Vyškov nebylo v předmětné věci shledáno závažného pochybení, které by vedlo k přijetí opatření ze strany státního zastupitelství a jeho podnět byl shledán jako nedůvodný. Dále dne 27. 4. 2009 podal v předmětné trestní věci stížnost Mgr. M. [REDAKCE] F. [REDAKCE] proti usnesení ze dne 6. 10. 2004.

Dopisy ze dne 12. 7. 2009 a 3. 11. 2009 urgoval Mgr. M. [REDAKCE] F. [REDAKCE] Policii ČR, Obvodní oddělení Vyškov o doručení usnesení ze dne 6. 10. 2004 č. j. [REDAKCE]. Uvedl, že usnesení nebylo doručeno poškozené společnosti žalobce.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona, nárok na náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost

zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle ust. § 13 odst. 1 zákona ve znění účinném před novelou, realizovanou zákonem č. 160/2006 Sb., tj. do 26. 4. 2006, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě.

Podle ust. § 13 odst. 2 zákona právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení dospěl soud po provedeném dokazování k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Žalobce požaduje uvedenou částku s odůvodněním, že se jedná o škodu, která mu byla způsobena jednáním Policie ČR, Obvodní oddělení Vyškov, ve výše uvedeném trestním řízení, které bylo zahájeno na základě trestního oznámení Stanislava Hermana. V postupu Policie ČR ve Vyškově spatřuje žalobce výše uvedená pochybení, která měla za následek, že nebylo možné vypátrat pachatele trestného činu krádeže a žalobce tak nemohl po pachateli uplatnit v adhezním či jiném řízení náhradu škody ve výši odcizené hotovosti 202 000,- Kč, k jejímuž odcizení došlo zmíněným jednáním neznámého pachatele. Takovéto pochybení v postupu policie při vyšetřování výše uvedeného trestného činu je pak v příčinné souvislosti se škodou, která žalobci vznikla.

Ke vzniku odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem podle zákona je nutné, aby byly splněny tyto předpoklady: 1. existence nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí, 2. vznik škody na straně oprávněného subjektu, 3. příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem a škodou vzniklou oprávněnému subjektu.

Co se týká prvního předpokladu, dospěl soud k závěru, že zde není dána existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu.

V postupu Policie ČR, Obvodní oddělení Vyškov v rámci zmíněného trestního řízení, nelze spatřovat nesprávný úřední postup, protože nesprávný úřední postup se neodrazí bezprostředně v obsahu vydaného rozhodnutí, což není tento případ, protože v předmětné věci postup policie vyústil v rozhodnutí o odložení věci, neboť policie v rámci vyšetřování, realizovaného na základě zmíněného trestního oznámení, činila úkony směřující k objasnění trestného činu a jeho pachatele a jelikož se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání, věc byla zmíněným usnesením odložena. Usnesení nebylo zrušeno a nabylo právní moci dne 22. 11. 2004. Nelze tak hovořit o nesprávném úředním postupu. V úvahu by přicházela pouze odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím podle zákona, nicméně v řízení nebyla prokázána žádná existence rozhodnutí, které by pro svoji nezákonnost bylo zrušeno. Žalobce podal sice proti uvedenému usnesení policie, kterým byla věc odložena, stížnost, nicméně tato stížnost byla vzata zpět. Žalobce podal i podnět k prošetření činnosti orgánu Policie ČR k okresnímu státnímu zastupitelství ve Vyškově, který měl charakter žádosti o přezkoumání postupu policejního orgánu ve smyslu § 157a trestního řádu, nicméně v dopise Okresního státního zastupitelství ve Vyškově ze dne 28. 11. 2005 byl žalobce informován, že žádné pochybení, které by vedlo k přijetí opatření ze strany státního zastupitelství, shledáno nebylo. Jeho podnět byl shledán nedůvodným. Zároveň byl žalobce informován o tom, že obsahově shodná podání již nebudou přezkoumávána. Co se týká další stížnosti žalobce proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Okresní ředitelství, Obvodního oddělení Vyškov ze dne 6. 10. 2004 byl žalobce informován, že se jedná o již jednou přezkoumávanou věc. Žádné nové skutečnosti ve stížnosti zjištěny nebyly. Usnesení o odložení věci je tak pravomocné. Na tom nic nemění skutečnosti, že žalobce opakovaně žádal výše zmíněnými dopisy o doručení předmětného usnesení. V předmětné věci tak nebyla shledána existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu.

Co se týká druhého předpokladu, a to existence škody, z policejního spisu vyplynulo, že výše popsaným jednáním neznámého pachatele, ve kterém byl spatřován trestný čin krádeže, došlo k odcizení částky ve výši 202 000,- Kč z majetku žalobce a tato částka pak představuje škodu, která žalobci na jeho straně vznikla.

Co se týká třetího předpokladu, a to příčinné souvislosti mezi vznikem škody na straně žalobce a nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím, ani zde soud neshledal splnění tohoto předpokladu, když jak již bylo uvedeno, není zde dána existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu a taktéž škoda žalobci nevznikla v příčinné souvislosti s jednáním Policie ČR, ale v souvislosti s trestným jednáním neznámého pachatele.

Vzhledem k tomu, že zde nejsou splněny výše zmíněné předpoklady pro vznik odpovědnosti státu za škodu podle zákona, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. podle úspěchu ve věci. Žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, když žaloba proti ní byla zamítnuta a vzniklo jí tak vůči žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady nevznikly, rozhodl soud tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 28. ledna 2010

JUDr. Zdeněk Douděra, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Novotná

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Chaloupkové a soudkyň JUDr. Jitky Denemarkové a JUDr. Renaty Hertlové v právní věci žalobce: **INSTALAČNÍ MATERIÁL - HERMAN, s. r. o.**, se sídlem Vyškov, Masarykovo nám. 391/44, právně zast. Mgr. Markem Freundem, advokátem se sídlem Zlín, Zarámí 4422, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR** se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, pro náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem, o odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 28. ledna 2010 č. j. 20 C 88/2008 - 44,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem ze dne 28. 1. 2010 soud I. stupně zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal na žalované zaplacení částky 202.000,- Kč s příslušenstvím, a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobu neshledal důvodnou, neboť na podkladě výsledků dokazování, které podrobně vylíčil v odůvodnění svého rozsudku, dovodil, že žaloba nebyla podána důvodně. Žalobce požadoval plnění s tím, že jde o škodu, která mu vznikla jednáním Policie ČR, Obvodní oddělení Vyškov, v přípravném řízení, které bylo zahájeno na základě trestního oznámení žalobce. Žalobce spatřoval v postupu policie pochybení, která měla za následek, že nebylo možné vypátrat pachatele trestného činu krádeže a žalobce tak nemohl na pachateli požadovat v adhezním řízení náhradu škody ve výši odcizené hotovosti ve výši 202.000,- Kč. K odcizení došlo jednáním neznámého pachatele a v pochybení policie při vyšetřování spatřoval příčinnou souvislost se vznikem škody. Soud I. stupně poukázal na to, že ke vzniku odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným

úředním postupem je třeba, aby byly splněny předpoklady - existence nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí, vznik škody na straně oprávněného subjektu a příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem a škodou vzniklou oprávněnému subjektu. Soud I. stupně na podkladě výsledků dokazování dovodil, že v dané věci není dána existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu. Uvedl, že v postupu policie ve Vyškově nelze spatřovat nesprávný úřední postup, neboť tento se musí odrazit bezprostředně v obsahu vydaného rozhodnutí a o takový případ nešlo, neboť postup policie vyústil v rozhodnutí o odložení věci. Policie v rámci vyšetřování realizovaného na základě trestního oznámení žalobce činila úkony směřující k objasnění trestného činu a jeho pachatele, a protože se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání, věc byla usnesením odložena. Toto usnesení nebylo zrušeno a nabylo právní moci dne 22. 11. 2004, takže nelze hovořit o nesprávném úředním postupu. Pokud jde o odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, pak ani to nebylo v řízení prokázáno a nebyla zjištěna existence rozhodnutí, které by bylo pro nezákonnost zrušeno. Žalobce podal proti usnesení policie o odložení stížnost, kterou posléze vzal zpět. Žalobce podal i podnět k prošetření činnosti orgánu policie k Okresnímu zastupitelství ve Vyškově, tento však měl charakter žádosti o přezkoumání postupu policejního orgánu podle ust. § 57a tr. ř., avšak dopisem tohoto zastupitelství ze dne 28. 11. 2005 byl žalobce informován, že žádné pochybení, které by vedlo k přijetí opatření ze strany zastupitelství, shledáno nebylo a jeho podnět byl shledán nedůvodný. Současně bylo žalobci sděleno, že jeho obsahově shodná podání již nebudou přezkoumávána. Pokud jde o další stížnost žalobce proti usnesení policie ve Vyškově ze dne 6. 10. 2004, pak na podkladě ní byl žalobce informován, že se jedná již o jednu přezkoumávanou věc a žádné nové skutečnosti zjištěny nebyly. Odložení věci je pravomocné a na tom nic nemění ani to, že žalobce opakovaně žádal o doručení předmětného usnesení. Ve věci tak soud I. stupně neshledal existenci nezákonného rozhodnutí ani nesprávného úředního postupu. Pokud jde o existenci škody, pak vyplynulo, že k té došlo jedním neznámého pachatele, ve které byl spatřován trestný čin krádeže, kdy došlo k odcizení částky 202.000,- Kč z majetku žalobce. Dále dovodil, pokud jde o příčinnou souvislost mezi vznikem škody a nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím, pak zde nedošlo ke splnění tohoto předpokladu, neboť není dána existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu a škoda žalobci nevznikla v příčinné souvislosti s jedním policie, ale v souvislosti s trestním jedním neznámého pachatele. Tyto důvody vedly soud I. stupně k tomu, aby žalobu zamítl. Výrok o nákladech řízení odůvodnil poukazem na ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.

Proti rozsudku podal žalobce odvolání a v něm soudu I. stupně vytýkal, že nepřihlédl k tomu, co tvrdil žalobce, a ani k jeho důkazům, které označil, dále, že zjistil neúplně skutkový stav věci, když neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, a dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rovněž jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V odvolání poukazoval na ust. § 158 odst. 1 tr. ř. ohledně povinnosti policie, která je povinna učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že trestní čin byl spáchán, a směřující ke zjištění pachatele. Pokud jde o odložení věci, tak poukázal na ust. § 159a odst. 4 tr. ř., kdy toto lze odložit tehdy, pokud se nepodaří zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání. Rovněž, pomínou-li důvody odložení, trestní stíhání zahájí. Soud I. stupně k tomuto nepřihlédl a žalobce dovozoval, že stát „nebude nikdy odpovídat za situaci, kdy policie zničí či zmaří důkazy, které by vedly k objasnění trestného činu a osoby, která jej spáchala“.

Dále v odůvodnění svého odvolání žalobce rozebíral postavení usnesení o odložení věci ve vztahu k posouzení soudem I. stupně, který vycházel z toho, že takové usnesení o odložení věci musí být pro přiznání náhrady škody nutno změněno či zrušeno příslušným orgánem. Žalobce tvrdil, že policie při prověřování skutečností zničila či zmařila důkazy, které podle žalobce mohly vést policii ke zjištění osoby, která trestný čin spáchala. Proto závěry soudu I. stupně jsou nesprávné, jestliže vychází z toho, že se nepodařilo zjistit pachatele trestného činu, podle žalobce nesprávný úřední postup policie je možným předpokladem, že věc bude odložena a ne však sám o sobě. Žalobce zdůraznil, že policie zmařila a zničila důkazy, a proto nemohla objektivně zjistit důkazy pro určení pachatele. Proto nesprávný úřední postup policie nelze podřadit pod nezákonné rozhodnutí o odložení věci, které mělo by být následně pro nezákonnost zrušeno. Zdůraznil to, že v jeho případě je třeba věc posuzovat jako nesprávný úřední postup policie, a jemu vznikla škoda tím, že policie nepostupovala podle ust. § 158 odst. 1 tr. ř. a neučinila všechna potřebná šetření a opatření vedoucí k odhalení pachatele. Policie je povinna důkazy neničit, vyšetřování nemařit a postupovat odborně, a jestliže takto nepostupovala, pak žalobce ztratil možnost, aby byl pachatel určen, a proti takovému pachateli se domáhal odcizení částky. Proto příčinná souvislost je dána, když policie zničila důkazy a žalobce se pak nemohl domáhat vydání odcizené částky. Dále ve svém odvolání žalobce rozebíral okolnosti, za kterých byla věc odložena, a závěry soudu I. stupně ve vztahu k tomuto postrádají opodstatnění. Soudu vytýkal, že se nezabýval možností, že názor státního zástupce je nesprávný, a že naopak tento by měl z pohledu ust. § 159 odst. 5, 6 tr. ř. posuzovat o odložení věci jako dosud nepravomocné a dosud nedoručené poškozenému, a takto měl otázku posoudit jako předběžnou s tím, že usnesení o odložení věci je nepravomocné, když měl k dispozici i policejní spis. Proto nemůže obstát jeho závěr, že usnesení o odložení věci nabylo právní moci dne 22. 11. 2004. Rovněž vytýkal soudu I. stupně, že nevyšlechl žalobce ohledně nesprávného úředního postupu policie, jak postupovala z pohledu kriminalistického nesprávně, když zničila a zmařila důkazy. O tomto mohla svědčit i jeho manželka, které byly známy okolnosti případu. Dále poukazyval na nedostatky postupu policie a tato by měla být odpovědná za chyby, které v průběhu vyšetřování činila. Dovožoval, jestliže policie nepostupovala řádně, pak způsobila, že věc byla navždy ztracena a pachatel dostal výhodu své nevypátratelnosti. Navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se k odvolání nevyjádřila. K nařízenému odvolacímu jednání se omluvila s tím, že navrhla, aby rozsudek soudu I. stupně byl jako věcně správný potvrzen.

Odvolací soud z podnětu odvolání žalobce přezkoumal jím napadený rozsudek i řízení předcházející a odvolání důvodným neshledal.

Odvolací soud při svém rozhodování vycházel ze skutkových zjištění soudu I. stupně, která považoval za úplná, a ta tvořila rovněž i podklad pro jeho rozhodnutí.

Odvolací soud stejně jako soud I. stupně nepovažoval za nutné ani potřebné doplňovat dokazování tak, jak navrhoval žalobce ve svém odvolání a i v průběhu řízení. Zejména nepovažoval za nutné ani potřebné doplňovat dokazování výslechem žalobce, neboť ve věci šlo především o právní posouzení charakteru uplatněného nároku. V řízení bylo doloženo a o tom sporu ani nebylo, že probíhalo vyšetřování před policií ve Vyškově na podkladě trestního oznámení žalobce o krádeži peněz. A ve věci šlo o posouzení, zda postupem policie došlo k založení odpovědnosti žalované za škodu v důsledku nesprávného úředního postupu podle zák. č. 82/1998 Sb. Podle ust. § 13 odst. 1 tohoto zákona, ve znění účinném

před novelou realizovanou zák. č. 160/2006 Sb., tj. do 26. 4. 2006, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem a nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutím v zákonem stanovené lhůtě.

Podle odvolacího soudu soud I. stupně se náležitě vypořádal s touto právní problematikou a odvolací soud souhlasí se závěry soudu I. stupně, které uvedl v odůvodnění svého rozsudku. Objektivní odpovědnost státu se spojuje s nesprávným úředním postupem, jímž je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti; zpravidla jde o postup, který s rozhodovací činností nesouvisí. Ačkoliv není vyloučeno, aby škoda, za kterou stát odpovídá podle ust. § 18 až § 19 zákona, byla způsobena i nesprávným úředním postupem prováděným v rámci činnosti rozhodovací, je pro tuto formu odpovědnosti určující, že úkony tzv. úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou, a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí. Z tohoto hlediska je nesprávným úředním postupem souvisejícím s rozhodovací činností, například nevydání či opožděné vydání rozhodnutí, které mělo být v souladu s uvedenými pravidly správně vydáno či vydáno ve stanovené lhůtě, případně jiná nečinnost státního orgánu či jiné vady ve způsobu vedení řízení. Stát v této souvislosti odpovídá za splnění předpokladů, že poškozenému vznikla škoda (majetková újma vyjádřitelná v penězích), která je v příčinné souvislosti s uvedeným postupem, tedy je-li nesprávný postup orgánu státu se vznikem škody ve vztahu příčin a následků. Pokud ovšem orgán státu shromáždil podklady (důkazy) pro rozhodnutí, hodnotí zjištěné skutečnosti, právně je posuzuje apod., jde o činnost přímo směřující k vydání rozhodnutí; případně nesprávnosti či vady tohoto postupu se pak projeví právě v obsahu rozhodnutí a mohou být zvažovány jediné z hlediska odpovědnosti státu podle ust. § 1 až § 17 zákona. Lze tak shrnout, že odpovědnost za škodu z nesprávného úředního postupu státního orgánu nebo správního úřadu nezakládají vady řízení (např. při shromažďování podkladů pro rozhodnutí, hodnocení zjištěných skutečností a právní posouzení), a to ani v případě, pokud jejich následkem došlo k nesprávnému rozhodnutí. Vzhledem k výše uvedenému právě o takový případ v dané věci šlo. Jestliže žalobce vytýkal policii nesprávný postup při shromažďování důkazů, resp. jejich provádění, pak toto samo o sobě nemohlo být podkladem pro posouzení opodstatněnosti jeho nároku. Proto odvolací soud námitky žalobce v této souvislosti uváděné opodstatněnými neshledal. Jeho námitky, že policie zničila důkazy, takže stížnost proti usnesení o odložení věci by byla bezpředmětná, nemohly proto vést k tomu, aby soud žalobě vyhověl.

Pokud jde o další námitky žalobce, které uváděl ve svém odvolání a jež se vztahovaly k přípravnému řízení, konkrétně k ust. § 157 a násl. tr. ř., pak ani zde odvolací soud je neshledal opodstatněnými. Podle těchto ustanovení státní zástupce a policejní orgány jsou povinni organizovat svou činnost tak, aby účinně přispívali k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání. V ust. § 157 odst. 2 tr. ř. jsou vymezeny kompetence státního zástupce k prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin. A žalobce ani netvrdil, že by ze strany státního zástupce došlo k chybám v přípravném řízení ve vztahu k jeho trestnímu oznámení a činnosti policejního orgánu. Podle ust. § 170a odst. 1 tr. ř. poškozený má právo kdykoli v průběhu přípravného řízení žádat státního zástupce, aby byly odstraněny průtahy v řízení nebo závady v postupu policejního orgánu. Rovněž státní zástupce vykonává dozor již ve stadiu postupu před zahájením trestního stíhání, a je proto oprávněn uložit policejnímu orgánu provedení úkonů ve věci.

Dále podle ust. § 159a odst. 4 tr. ř. státní zástupce nebo policejní orgán věc odloží též tehdy, pokud se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání (ust. § 160 tr. ř.). Pominou-li důvody odložení, trestní stíhání zahájí.

Odvolací soud při svém rozhodování vycházel z hledisek uvedených výše a dovedl, že jestliže státní zástupce shledal, že byly zde důvody pro to, aby věc byla odložena, pak se takto stalo usnesením o odložení věci.

Zpochybnění jeho doručení, jak uváděl žalobce ve svém odvolání, pro rozhodnutí ve věci podstatné nebylo. Podstatné bylo, zda došlo k nesprávnému úřednímu postupu v řízení před policejním orgánem ve stadiu přípravného řízení, které skončilo odložením věci. Odložení věci má vždy formu usnesení, proti kterému může poškozený podat stížnost. Toto usnesení může vydat státní zástupce nebo policejní orgán. V dané věci policejní orgán odložil věc, protože se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání sdělením obvinění určité osobě. Jde o případ, kdy pachatele nebylo možno odhalit, a zjištěné skutečnosti dostatečně neodůvodňovaly závěr, že trestný čin byl spáchán určitou osobou. Zákon však předpokládá, že se později mohou objevit nové skutečnosti nebo důkazy, které povedou k zahájení trestního stíhání. Žalobce tvrdil, že policejní orgány v dané věci postupovaly tak, že zničily důkazy a tím zmařily možnost objevení pachatele. A v této souvislosti uváděl, jak měl policejní orgán v přípravném řízení postupovat. Podle odvolacího soudu toto je nad rámec přípravného řízení, neboť lze stěží spekulovat o tom, že kdyby býval byl policejní orgán nezničil důkazy, jak žalobce uváděl, pak by došlo k objevení skutečností a důkazů, které by vedly k zahájení trestního stíhání proti určité osobě (pachateli), potažmo k podání obžaloby a posléze k vydání odsuzujícího rozsudku pachatele i k peněžitému plnění, kterého se žalobce domáhal v tomto řízení. Žalobce považoval za zbytečné podávat stížnost proti usnesení o odložení věci, avšak tento postup žalobce, zvláště domáhal-li se plnění z titulu náhrady škody, správný nebyl, neboť jen orgány činné v trestním řízení, resp. v přípravném řízení mohou posoudit a rozhodnout, zda policie postupovala správně či nikoliv.

Odvolací soud shledal rozhodnutí soudu I. stupně z důvodů uvedených výše věcně správným, proto je jako takové podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil. Potvrdil rovněž rozhodnutí i o nákladech řízení. Shodně rozhodl odvolací soud i o nákladech odvolacího řízení, ve kterém žalobce úspěšný nebyl a žalované náklady nevznikly.

Proti tomuto rozsudku dovolání přípustné **n e n í**, ledaže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolání se podává do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

V Praze dne 21. června 2010

JUDr. Jaroslava Chaloupková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Naděžda Balcarová